

Piikin suvun vaiheita

Juhlapuhe sukukokouksessa 20.7.2008

Piikin suvun vaiheita on löytynyt eri tietolähteistä ihan kiitettävästi.

Ja kuten ehkä tiedetäänkin, Piikin nimismiessuku on asunut Juvan Piikkilän kartanossa ratsutilallisina 1600-luvun alkupuolelta lähtien ja nimismiehen virka on siirtynyt kolmen sukupolven ajan isältä pojalle, lähes sadan vuoden ajan.

Nykyinen Piikkilän kartano sijaitsi 1600-luvun alkupuolella Ollikkalan kylässä, mutta uudelleen tehdyssä kyläjaossa vuodesta 1643 lähtien Piikkilä on sijainnut Poikolan kylässä.

Piikkilässä vastoinkäymisiltäkään ei välttytty, tuli tuhosi vuonna 1623 kartanon navetan, jossa oli 9 lehmää ja lisäksi pientä karjaa, jotka kaikki kuolivat tulipalossa. Vaikeuksia ja menetyksiä kohdatessaan Niilo isännälle oli tunnusomaista lause "tappiosta on noustava".

Suku haarautuu 1690-luvulla siten, että nimismies Antti Pijk jää asumaan Piikkilään ja veli Berendt Pijk lähtee Piikkilästä Juvan Kuosmalan kylään perintötilaa viljelemään. Sieltä hänen poikansa muutti vuonna 1744 Juvan Leskelän kylään talolliseksi. Hän oli erityisen kätevä käsistään ja toimi Juvalla pitäjän puuseppänä. Samaa sukuhaaraa asuu Juvan Leskelän kylässä edelleenkin.

Myöhemmin Piikkilästä lähtee sukuhaaroja mm. Joroisiin, Pieksämäelle, Rantasalmelle ja Sulkavalle ja moniin muihinkin ympäristön paikkakuntiin, sekä 1800-luvun loppupuolelta alkaen ulkomaita myöten. 1900-luvulla suku on levinnyt lähes ympäri Suomenmaan.

Sukuun syntyivät ensimmäiset kaksoset vuonna 1774 ja sen jälkeen oli syntynyt 1900-luvun vaihteeseen mennessä yhdeksät kaksoset.

Nälkävuosiltakaan ei välttytty. Vuodesta 1805 lähtien on Juvan pitäjänkokousten pöytäkirjoissa lukuisia mainintoja sadoiltaan huonoista vuosista. Mainitun sataluvun alussa hoettiin Juvalla tuntemattoman runoniekkan sepitelmaa, jonka näkemys valottaa kokemuksia kauas taaksepäin.

Nälkä näkyypi tulevan
Rautajärven jätä myöten
olkipetkele olalla,
velkavihko kainalossa ....

Tunnettiin tuo Turakkalassa,
muttei nähty Niäringillä;
havaittiinpa Hatsolassa,
piettiin tuota Piikkilässä;
Kirkonkylässä kirottiin;
"Mänek tuonne Männynmäille;
tietä myöten Tirrolahan,

tuonne tuhmiin tupihin
talonpoikaisten taloihin".

Tämä viikatemies ei kiirehdi ratsastaen, vaan köyhästi kävellen kirs kuvaa talvitietä, ja rauhallinen on sen asekin, mutta raskas kohti käydessään. Syvä alistuminen kuvastuu sanoissa "näkyypi tulevan" - minkäpä mahtaa, vaikka kiroaisikin, vääjäämättä tekee nälkä työnsä sittenkin.

Kymmenen vuotta myöhemmin nälkävuodet oli ohi ja Poikolan Piikkilässä järjestettiin kuuluisia käräjätanssiaisia!

Niin iloisia kun ikäviäkin asioita tapahtui tuon tuostakin.

Lievolassa vietettiin sisarusten Juhon ja Katariinan kaksoishäitä 16.06.1839, ilon ollessa ylimmillään.

Seuraavana vuonna oli lehdessä ilmoitus, jossa eräs torppari ilmoitti, että vaimoni on kuusi vuotta sitten lähtenyt luotani pois ja jos ei hän lain määräämässä ajassa palaa luokseni, minä astun toiseen avioliittoon.

Murheellinen tieto tavoitti suvun, kun vuonna 1892 elokuun 24. päivänä tapahtui veneonnettomuus Pyhäjärvellä, jossa hukkui kolme nuorehkoa juvalaista miestä.

Piikin suvun sanotaan olevan keskikokoinen suku. Nykyisenä nimenä Piikki on Suomessa tällä hetkellä 54 miehellä ja 56 naisella ja lisäksi 7:llä henkilöllä ulkomailla.

Piik nykyisenä nimenä on 56 miehellä ja 52 naisella sekä 5:llä henkilöllä ulkomailla.

1900-luvulla on sukunimen muutoksia Piikki-nimestä ollut 79 ja Piik-nimestä 12.

Piikin suvun vaiheet on 1900 - luvulta alkaen kovin vajavaiset, joten siinä olisi enemmänkin "sarkaa kynnnettäväksi".

Kirjoittaja: Ritva Ruusunen

Lähteet:

Suomen Asutuksen Yleisluettelo, vuosilta 1600-1713,
asutustietojen alulle laittaja: Jalmari Finne.

Juvan historia. Juvan kunta ja Juvan seurakunta 1956.

Kansalliskirjaston Historiallinen Sanomalehtiarkisto.

Juvan seurakunnan kirkonkirjat.

Väestörekisterikeskuksen nimipalvelu.